

Full diocesà

11 de febrer del 2018

p4 i p5 —Nova edició d'«Efatà», òrgan de la Delegació de Catequesi

p7 —Descobrir Montserrat com a projecte de vida

Mans Unides: comparteix el que importa

Durant els darrers tres anys, Mans Unides, guiats pel nostre esperit fundacional, hem aprofundit en el drama de la fam al món i en la urgència de la nostra implicació per combatre-la. Vam acabar l'any passat amb una mala notícia.

Segons dades de la FAO, el nombre de persones famolenques havia augmentat durant l'any 2016 fins a 815 milions, gairebé 40 milions més que les estimacions revisades per al 2015. Les raons argumentades van ser els impactes del canvi climàtic i dels conflictes violents sobre la vida dels més empobrits. Sigui com sigui, la vulneració del dret humà a l'alimentació és un escàndol insuportable contra el qual hem de lluitar.

Enguany volem COMPARTIR propostes alternatives i experiències concretes de canvi que ens fan creure en la possibilitat real d'un món sense fam.

Compartir béns i compartir experiències són dues cares d'una mateixa moneda, la de la construcció d'un món on ningú no es quedi enrere i on la família humana pugui superar la vulnerabilitat i viure en condicions dignes.

Tanquem aquest trienni amb el lema «Comparteix el que importa», que implica prendre consciència i acceptar la pròpia responsabilitat, però també denunciar, educar i sensibilitzar en la necessitat d'assumir canvis en els estils de vida si volem que el món canviï.

«S'agenollà i li digué, suplicant-lo: "Si voleu, em podeu purificar"»

Diumenge V durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre del Levític

El Senyor digué a Moisès i a Aharon: «Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin témer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots. Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: Impur, impur! Mentre el mal persisteixi són impurs, i han de viure sols, fora del campament.» (13,1-2.44-46)

Salm responsorial

En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill. (Salm 31)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan mengeu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com ho faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist. (10,31-11,1)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, es presentà a Jesús un leprós, s'agenollà i li digué, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar.» Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur.» A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat i certificar que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà de proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu. (1,40-45)

«Així que se n'anà, començà de proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles i havia de quedar-se a fora»

Pren damunt seu les nostres malalties

Jean Hakolimana, prev.

En l'evangeli d'avui contemplem Jesús que purifica el leprós i el guareix. A més, vol també que vagi al temple per mostrar-se al sacerdot. Sap molt bé que la malaltia, a més de malmetre la salut, tanca l'home en la seva desgràcia. Per això l'envia al temple. A l'època de Jesús, el temple era l'espai públic per excel·lència, però a causa de llur malaltia, els leprosos no hi tenien accés. A aquest leprós, a més de la seva purificació, se li obren les portes del temple fins llavors tancades. Jesús el purifica i li permet de reprendre la vida en la societat. Podem entendre llavors la seva alegria desbordant, tan immensa que fa cas omís de les recomanacions de Jesús al silenci. Però les conseqüències són desafortunades per a Jesús. Ja no li és possible que es mogui o entri en una ciutat. Finalment pren el lloc del leprós i s'ha de quedar al marge de la societat. I si ja no pot anar cap a la gent, són ells els qui, de tot arreu, arriben a ell.

Jesús vol alliberar l'home de tot allò que obstaculitza la seva vida. No ensensem que el seu amor no li costi res. Pagarà un fort preu morint en una creu, fora de Jerusalem i rebutjat per tothom. La purificació d'aquest leprós anticipa la seva mort i resurrecció. Avui l'esperit del Ressuscitat col·loca en els nostres camins persones capaces d'alleujar els nostres cossos i desbloquejar els nostres cors quan ens enfrontem al seu sofriment. Acollint els malalts, les nostres comunitats continuen el ministeri de Jesús i recolzen l'home en el seu camí de curació. Que la Mare de Déu de Lurdes que celebrem avui ens ajudi a obrir un horitzó d'esperança per a aquells que pateixen.

La imatge

Ni el leprós ni els circumstants no compleixen la Llei: el leprós ha d'estar lluny i no es pot acostar a Jesús i als seus acompanyants. Tanmateix, fa per acostar-se a la font de la salvació, arriba a Jesús i alguns dels seguidors el sostenen.

En la comunitat eclesial la situació es reproduïx. L'Església ha d'esdevenir com un hospital de campanya que aporta salut als qui la necessiten.

Crist cura un leprós (1864). JM Melchior

Lit. hores: Setmana II

12 dilluns

—Santa Eulàlia, verge i màrtir (ss.III-IV)
Jaume 1,1-11 / Salm 118 /
Marc 8,11-13

13 dimarts

—Sant Benigne, màrtir (*303)
Jaume 1,12-18 / Salm 93 /
Marc 8,14-21

14 dimecres de Cendra

—Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, patrons d'Europa (s.IX)
—Sant Valentí, màrtir
Joel 2,12-18 / Salm 50 / 2 Corintis 5,20-6,2 / Mateu 6,1-6.16-18

15 dijous

—Sants Faustí i Jovita, màrtirs (*122)
—Santa Georgina, verge (ss.V-VI)
Deuteronomi 30,15-20 / Salm 1 /
Lluc 9,22-25

16 divendres

—Sant Onèsim, bisbe (c.*95)
Isaïes 58,1-9a / Salm 50 /
Mateu 9,14-15

17 dissabte

—Els set sants fundadors dels Servites, eremites i predicadors (s.XIII)
Isaïes 58,9b-14 / Salm 85 /
Lluc 5,27-32

18 Diumenge I de Quaresma / Cicle B

—Sant Eladi, bisbe(*632)
—Sant Àlvar, màrtir (*861)
Gènesi 9,8-15 / Salm 24 / I Pere 3,18-22 / Marc 1,12-15

Εφατά

Número 75

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.com – Telèfon 647 13 12 28

Quaresma: camí de conversió cap a la Pasqua

Des de la Delegació de Catequesi us oferim un material per a les famílies per a poder anar fent el camí de la Quaresma amb infants i joves. És un ciri pasqual, amb tots els seus símbols, que anirem component.

Material: base del ciri pasqual i símbols del ciri en adhesiu per a anar distribuïnt cada diumenge. A cada parròquia fem arribar amb aquest full un model ja elaborat.

Com treballar-ho? El primer diumenge de Quaresma lliurarem la plantilla amb el ciri pasqual. També es pot reproduir en més grossària per anar-ho enganxant en un mural a l'església, sobre una superfície rodona (una ampolla com a base) o en un ciri en blanc que ja pot ser el pasqual. Cada diumenge distribuïrem un dels símbols del ciri pasqual. Aquests símbols els hem relacionat amb l'evangeli de cada diumenge; per tant, seria bo fer aquest lligam en algun moment de l'homília o en una monició. A continuació, podeu veure una graella amb l'ordre, el símbol, l'evangeli i el significat. En família, també poden acompanyar aquest camí quaresmal durant la setmana amb la pregària que trobareu a la nova web de recursos catequètics: www.sic-recursos.cat (dins la pregària diària hi trobareu diverses pregàries de Quaresma o relacionades amb els evangelis quaresmals). Amb els adolescents i joves podem treballar la citació bíblica i la pregària diària.

Disseny: Jaume Garriga

Diumenge	Evangeli	Símbol	Lligam amb l'Evangeli
1r Diumenge de Quaresma	Mc 1, 12-15 L'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies, temptat per Satanàs.	 El ciri	El ciri pasqual fa present Crist ressuscitat. Ell és com la columna de foc de l'Èxode (13,20), que és signe de la presència de Déu que defensa el poble durant la nit. Així també Jesús és la defensa, l'antídot, davant el mal; és la nostra protecció i defensa. Recordem que en el senyal de la creu, durant la signació o resant el pàrenostre, demanem que no ens deixi caure en la temptació.
2n Diumenge de Quaresma	Mc 9, 2-10		Qui és Jesús? La transfiguració ens mostra el rostre de Jesús, la seva identitat. Ell és Alfa i Omega, és a dir, principi i fi de totes les coses.

5 –actualitat diocesana

	Jesús prengueu Pere, Jaume i Joan, els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells.		Per això Moisès, de qui ens vénen els manaments, i Elies, el més gran dels profetes, l'acompanyen. I per això Pere i els altres dos deixebles queden admirats («al·lucinats») de veure qui és Jesús.
3r Diumenge de Quaresma	Jn 2, 13-25 «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos.		Els jueus queden sobtats que Jesús els digui que ell reconstruirà el temple en tres dies, quan havien trigat quaranta-sis anys a acabar-lo. Però en les mans de Jesús hi ha tots els segles, ell és la Paraula per la qual tot fou creat. Mil anys per a ell són com un dia. I per això coneix també el cor (l'interior) de cada persona.
4t Diumenge de Quaresma	Jn 3, 14-21 Els qui viuen d'acord amb la veritat, sí que busquen la plena llum, i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu.		El ble ja ens apunta a la llum de la Pasqua que s'acosta, com aquest diumenge ens convida a alegrar-nos («laetare») amb Jerusalem. Ell és la llum del món i el ble és el nostre cor que s'ha d'encendre amb la flama que és Jesús, on s'ha de custodiar la llum. Aquest ble, aquesta llum, són les bones obres. I el qui viu d'acord amb Jesús no té por de la llum, no s'ha d'amagar de res. És un exemple, un testimoni, és també llum.
5è Diumenge de Quaresma	Jn 12, 20-33 Si el gra de blat no cau en terra i mor, queda sol; però, si mor, dóna molt de fruit.		El grans d'encens ens recorden les ferides dels claus en el cos de Jesús (a les mans, als peus i al costat). Semblaria que el dolor no té sentit, que és un fracàs. Però Jesús morint i patint per nosaltres és com el gra de blat que per a donar fruit ha de morir a la terra. També el nostre dolor i les coses que ens costen, si les oferim, si els donem un sentit de fe, donaran fruit en nosaltres i en els altres.
Diumenge de Rams	Passió segons St. Marc 14, 1-15,47		La creu és el senyal del cristià perquè en ella ha mor Jesús per salvar-nos. El vermell de la litúrgia també ens recorda la sang de Jesús vessada per nosaltres. Gràcies, Jesús! Així ens vols mostrar les conseqüències del mal i del pecat; però, encara més, el teu gran amor per nosaltres.

Agenda del Catequista

Jornada Diocesana de Catequesi:

Diumenge 11 de març (IV Quaresma) a St. Feliu de Codines.

Jornada Diocesana de Famílies de Catequesi:

Seminari de Vic, dissabte 21 d'abril.

Per comandes i informació: Tel. 93 886 15 55/ llibreria@diacvic.com. Amb seu també a Manresa al Casal de l'Església. Tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.com

Santa Eulàlia de Barcelona, verge i màrtir

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

El cos de la màrtir santa Eulàlia reposa a la cripta que hi ha situada sota l'altar major de la catedral de Barcelona en un bellíssim i majestuós sarcòfag que l'any 1327 un expert artista pisà, segurament deixeble del mestre Nicolau de Pisa, esculpí en alabastre. La identitat del nom de la santa amb el nom d'una altra màrtir de Mèrida —i la semblança d'ambdós martiris— ha fet que alguns autors dubtessin de la seva autenticitat, però des de molt antic, i tal com ho demostren els estudis històrico-crítics que efectuà el Dr. Àngel Fàbrega (* 2017), aquesta santa, verge i màrtir, té un culte constant a Barcelona ja documentat en el segle VI. En efecte, els llibres la litúrgia visigòtica o mossaràbiga assenyalen la seva festa el dia 12 de febrer, data en què segurament ocorregué el seu cruent martiri, que consistí en els assots, la creu i el foc en els primers anys de segle IV (potser el dia 12 de febrer del 303) durant la terrible persecució de Diocleciana en un indret situat fora de la muralla barcelonina on actualment hi ha la plaça del Pedró; allí «estigué exposat el seu virginal cos exànime crucificat, després d'haver sofert cruels martiris». Justament, en el monument que hi ha al mig de la plaça del Pedró —inaugurat el 29 de novembre de 1673 per tal de recordar el martiri de santa Eulàlia— en una de les inscripcions lapidàries s'hi diu, en la llengua universal llatina: «Atura't, vianant, davant el secret llindar d'aquesta ciutat, on Eulàlia meresqué, feliç, la palma del martiri, i que sempre acompanya a qui amb sincera pietat li resa.»

Vers l'any 635 l'abat d'un antic monestir barceloní, Quirze, impulsà el culte que la santa ja tenia a Barcelona i féu bastir un monestir que dedicà a santa Eulàlia, on foren dipositades les relíquies. Amb la invasió sarraïna aquestes van ser ocultades i, retrobades i identificades l'any 877 pel bisbe Frodoí en l'antiquíssima esglésiola marinera de Santa Maria de les Arenes, es disposà el trasllat a la catedral, on la santa passà a ser-ne cotitular i patrona de la ciutat de Barcelona.

Reposa a la cripta de la catedral

Una venerable tradició la fa filla d'una vil·la romana del «desert de Sarrià», on l'any 1578 els framenors caputxins arribats d'Itàlia establiren el noviciat i la primera fundació caputxina en territori ibèric. L'any 1899 el gran poeta d'inspiració franciscana, Mn. Jacint Verdaguer, publicà el recull de poemes titulat *Santa Eulària*, que conté un poema titulat «Lo Desert», amb un esment del frondós hort-jardí dels caputxins que, en temps de santa Eulàlia, «los boscos de llorer flayrós y ombrívol li fan de bell y místich oratori...».

Santa Eulàlia fou especialment invocada pels barcelonins durant el setge que sofrí la ciutat l'any 1714 en l'etapa final de la Guerra de Successió. En aquelles difícils circumstàncies, des d'una visió sobrenatural dels fets, els catalans mantingueren l'esperança d'un miracle fins al dia de la capitulació. En efecte, quan dimití del comandament de les tropes catalanes el general Villarroel, els barcelonins optaren per nomenar la Mare de Déu de la Mercè generala dels exèrcits i col·locar visiblement el penó de santa Eulàlia en els principals punts de defensa de les muralles, com a exponent de la teologització d'aquell conflicte dinàstic.

Conèixer Montserrat, projecte de vida

Taller monàstic durant la Setmana Santa

Si vols conèixer la vida monàstica o si t'has plantejat la vocació de monjo, vine a veure'ns per compartir el que sents i el que desitges viure. Si Déu et crida a ser monjo a Montserrat, ¿deixaràs passar de llarg aquesta aventura apassionant per ser en el món, amb els altres germans, signe de fraternitat i d'esperança?

Fia't de Déu, com ho va fer santa Maria, i dóna't del tot a ell, si sents que el Senyor et crida a ser monjo, per compartir la teva vida amb uns homes que s'han sentit cridats a formar una comunitat de pregària, de treball i d'esperança. Diu l'abat Josep Maria Soler: «El nucli de la Regla, i també de la figura del seu autor, és la recerca de Déu revelat en Jesucrist. El qui cerca Déu, el cerca perquè Déu li hi ha posat el desig. No ha de sorprendre gens,

doncs, que sant Benet faci del desig de buscar Déu la condició essencial per a ser monjo.»

Ja fa uns quants anys que organitzem des del noviciat de Montserrat els «Tallers monàstics», per tal de donar a conèixer la vida monàstica.

Dades de l'activitat

Serà, si Déu vol, del 29 de març a l'1 d'abril, durant el Tridu Pasqual.

En cas que t'interessi venir, hauries de trucar a Montserrat (93 877 77 65) i demanar al pare hostatger que et guardi una de les cel·les que té reservades per a aquesta trobada.

Pots contactar amb nosaltres per mitjà del correu electrònic:

vocacions@abadiamontserrat.net

i també per mitjà del Facebook del Noviciat: Montserrat projecte de vida.

El llibre

Los relatos de la Pasión

Carlo Maria Martini

Editorial: Sal Terrae

180 pàgines. 11,40 euros

Un viatge al cor del missatge del Nou Testament, a través de les meditacions del cardenal Martini en moltes de les seves xerrades i tandes d'exercicis espirituals. Una mirada única als escenaris on se succeeixen les accions i les paraules de Jesús, les respostes dels altres personatges que participen en el relat i dels profunds sentiments que es poden experimentar en contemplar tota la Passió de Crist.

El cardenal Carlo Maria Martini (1927-2012) fou jesuïta, rector del Pontifici Institut Bíblic (Biblicum) de Roma i, posteriorment, de la Pontificia Universitat Gregoriana. Cardenal des de 1983, el pontificat a Milà (des de 1979) es distingí pel reconeixement social i com a intel·lectual, especialment en el diàleg amb els no creients.

La caritat cristiana no té cap frontera

Romà Casanova, bisbe de Vic

Mans Unides, un any més, ens convida a eixamplar la nostra mirada a nous horitzons de necessitats en el nostre món, que reclamen de nosaltres més solidaritat. Certament que entre nosaltres hi ha moltes necessitats de justícia i de pau; però en tot el món n'hi ha moltes més, que també són nostres. La caritat cristiana no té cap frontera. El cor del cristià no es pot tancar mai en un grup o un territori, en una ètnia o una terra. La caritat cristiana, que té la seva font en Jesús mateix, veu en tota persona un germà, més enllà de la seva raça, la seva cultura, la seva religió. L'altre, sigui qui sigui, pensi el que pensi, és un germà.

L'organització *Mans Unides*, portada per voluntaris, majoritàriament dones, donada la seva arrel de dones de l'Acció Catòlica, és molt concreta. Sempre m'agrada de recordar que *Mans Unides* treballa amb projectes concrets. Aquest any 2018 el nostre bisbat de Vic té com a objectiu finançar dos projectes, l'un al Perú, per a l'ús sostenible de recursos naturals, i l'altre al Camerun, per a la inserció socioeconòmica de joves desfavorits. En total, l'aportació que se'ns demana és d'uns 150.000 euros.

Per a poder arribar a la fita assenyalada, *Mans Unides* al nostre bisbat compta amb una xarxa present en moltes parròquies, formada per persones que treballen tot l'any per tenir el suport dels donatius, les campanyes —cal assenyalar amb admiració la campanya de la «llàntia solidària»—, aportacions d'entitats religioses i organismes de l'administració pública, escoles i empreses. Però vull assenyalar la col·lecta que es fa el segon diumenge dels mes de febrer en totes les parròquies de les nostres diòcesis a favor dels projectes de *Mans Unides*. La col·lecta econòmica forma part de la celebració de l'Eucaristia. Els qui ens alimentem de Crist ens inserim més i més en el seu Cos. El

fruit de la celebració de la missa, per la seva mateixa naturalesa, és la caritat. La col·lecta a favor dels més pobres és expressió d'aquesta caritat, sense la qual no podem celebrar l'Eucaristia. Sant Joan Crisòstom reflexionava així: «Què és el pa? El Cos de Crist. Què arriben a ser aquells qui el reben? El Cos de Crist. No pas molts cossos, sinó un sol cos. Si, doncs, tots existim per la mateixa realitat i tots ens fem el mateix, ¿per què no mostrem, llavors, també el mateix amor, per què no ens fem també una sola cosa en aquest sentit?» La nostra aportació solidària, unida a la de tants, farà possible que el nostre món sigui una mica més just i, així, es trobi en el camí de la pau, perquè el que brolla de la caritat perdura sempre, no mor mai.

